Ročník XII. — Číslo 16. Kvasilov dne 24. dubna 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Hlas Volyně

Když nás potká štěstí, má zpravidla jinou podobu, než jako jsme si představovali.
Mme Amiel-Lapeyre.

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Inž. Alois Knotek:

Náš program a cíl.

Opravdu dnes nesnadno dokázati jaký má býti člověk, aby mohl žíti, byl spravedlivým, nikomu neubližoval a nebyl od nikoho pokřivděn a zlehčován, aby kráčel cestou vyšlapanou a neklopýtnul náhle o několik proti sobě stojících paragrafů, neotřel se nikde o vyrafinovanou zlobu lidskou a zlolajný jazyk. Jak má člověk žíti, aby spravedlivě rozdělil pracně vydělaný groš a nikomu nezůstal dlužen, jak odloučiti tělo od duše, hřích od cnosti, lásku od nenávisti. Ják na to odpověděti, že od kolébky až do hrobu pronásleduje člověka cnosť a hřích, — pláč a smích. A přece musí žíti, aby se splnila slova pravdy.

Zvolna stává se člověk umělcem, neboť dovede žíti. Kdo v tom slzavém údolí našel místo, musí si uložiti nějaký program, to jest postup práce stanovený časem a rozlohou. Při tom myšlení nejvážnější pohnůtkou hraje cíl, bez něho všechno, práce stává se marnou, odbíhá v různé směry a tvoří se chaos. Tento akademický výklad jest potřebný, neboť obvykle se zapomíná o konečném cílu. Pravda, bez něho nikdo nepracuje, ani vodu sousedovi bez cíle nikdo nezakalí. Také svatá pravda! Ale každý člověk na světě má jiný cíl, každý by chtěl něco jiného, jeden by stavěl jiný boural, ten zavodňoval, onen bahna vysušoval, některý tučně jedl a opět jiný hladem umíral, konečně muselo by dojíti do toho, že celá ta babilonská věž obrátila by se vzhůru nohama!

Kde vládne chaos, musí nastoupiti organisace, která dává jeden směr společné práci, provádí dosažení jednoho společného cíle, který může býti zase buď daleko nebo blízko. Na daleké cíle, kdo myslí? Každý z nás se v první řadě zajímá o cíl blízký. Co kdysi bude, jak to dopadne, co z toho pujde. Kdo si takovou myšlénkou láme hlavu. Ani učení filosofové dnešní doby nemarní času zbytečně. Evoluce či vývin světa do budoucnosti zůstává zahalen hlubokým tajemstvím pro každého smrtelníka, něco podobného jako že nevíme dne i hodiny našeho konce... a nikdy se jí nedozvíme, kdyby pokrok vědy sahl až do nebes.

Hviezdoslav: Přel. M.

HYMNA VZKŘÍŠENÍ.

Ejhle, kámen odvalený!
prázdný hrob —
Z lůna smrti unik' vítěz oslavený!
vzešel z noci úkrytu —
Na perutích úsvitu
s křídly z blesků slunečných živý, krá-
[sný, jarý,
ve pravici triumfu odlesk růžnožárý,
korouhev v šíř rozvitu
v přelet třepotavý,
proud líbezných kadeří kolem božské
[hlavy,
vznáší se, hle, v důstojnosti, slavě!
vzduchem plným plesu, světla zdob,
časem dolů shledá tak něžně, usměvavě
ke stoupencům stydnoucích i horoucích
[lící.

I to čisté prostěradlo
s lilijných mu nohou spadlo;
letí beze tíže roucha, kalu, prachu:
k předu v skvoucím odění z duhy,
[zory nachu...
Mizí, kde se temení křišťalový strop —
Či slyšíte klíčů chřest?
Či slyšíte vrzot rajské brány?
Ne to chřest, to předehra harf jest,
ani vrzot — hudba radostná,
nebes zemi zvěst to milostná —
ó, slyšte ji, šťastní smrtelníci.
Andělé ji zvěstují nadšenými zpěvy,
se strun v trouby přetéka, do sfér z
[varhan hučící:
Vítej, kníže požehnaný!
zdráv buď, reku vznešený! lve ty ne-
[uštvaný!
zachránil jsi Bohu svěť.
věčnou září ozdobil čelo Matky-Děvy,
z muky kříže rozkvetl's v lidstvu spasy
[květ.
Sám Bůh Otec kyne, výron lásky v lici
usmířený, utěšený:
Sedni, Synu milý, po pravici,
uchop berly rukověť —
Povzlétněme jásotnou písní Magdaleny
k výši, volní nevolníci!

V rajský hymnus vpadněmež nadšený-
[mi ústy:
kde je, smrti, osten tvůj? Noc ustoupla
[zoři,
hrob aj, prázdný, pustý:
nezahynul žití žár v lidské krve moři!
Peklo, kde tvé vítězství? — V koncích
[tvoje vláda,
rozšlápnuta hlava je šalebníka hada,
strhána jsou osidla odvěkého lháře!
Můžeš pravdu zohavit, schovat za zá-
[kony,
umučit i pohrobit!
Však jen na čas! postavit na stráž le-
[giony
můžeš k její mohyle — spečetit i ká-
[men:
však jen na čas! Jako plamen
slunce všecko pronikne, pravdy vzejde
[svit:
jako dým a mlha se lež a pýcha ztratí—
krátké křivdy panství, lež záhy zmar
[schvátí;
ano, den třetí
ledva, že se zmladí růžový:
spadnou pouta, okovy!
Jak strašidla prchnou v dál žoldnéřů
[ty voje,
kámen těžký zvedne sám uhly, hrány
[svoje,
pečeť pukne falešná, rozprysknė jak
[smetí,
posbere se v záhyby jako mračen roje,
odhrne se — z mrtvých vstane po pře-
[stále muce
Pravda svatá — jako zjev slunce z
[temné noci,
trón zaujme, uchopí vládu práva moci
v spravedlivé ruce!
Z dolin žalů, poroby v ples propuknou
[stony,
srdce spjatá zabuší, z duší hymna vzletí
Ai, království vyžádané
přišlo, Pane, k moci vstává...
Bohu sláva!

Když přicházíme již prakticky do kladného rozluštění naší budoucnosti na Volyni, musíme se v přední řadě tázati jaké jsou cíle udržování a podporování českého tisku na Volyni. Jedině v tom můžeme viděti část naší budoucnosti. Jakmile zanikne jediný náš list, naše duševní ambrosie řeči české staneme se bezradní, utoneme, celková asimiluje nás síla vyšší, pohřbí nás za několik pokolení docela. Komu z nás jsou slova ta lhostejná? Snad nyní pochopíme jasně, co je to „naše organisace", a co je naším cílem blízkým i dalekým

(Pokračování na stránce 3.)

Osvětová hlídka.

Mravenci táhnou do války.

Ačkoliv se zdá tak odlišným, přece má člověk mnoho společných rysů z různými zvířaty. Avšak člověk a mravenec jsou tak rozdílní, že Maurice Maeterlinek, básník a filosof, jemuž se znalostí duše hmyzu nikdo nevyrovná, dospěl k výroku, že hmyz není z tohoto světa, nýbrž přišel k nám z nějaké jiné planety, obydlené obludami.

Co intuice našeptala umělci, to exaktní věda potvrdila badaním. Anatomická stavba člověka a mravence představuje dva extrémy. My nosíme kostru uvnitř těla, kdežto mravenčí tělo nemá žádných tvrdých části vyjma vnějšího rohovitého obalu, který ho obklopuje a funkce jeho hlavních orgánů je protikladem funkcí našich.

A tím je proto úžasnější okolnost, že společenský život, způsoby a zvyky mravenců se mnohém podobají lidským. Mravenci žijí v dobře spořádaných a vedených státech, chovají domácí zvířata, sbírají a uskladňují semena a pěstují houby pro potravu, a jejich stavby často hodně předčí architekturu primitivních lidských kmenů. Ale nejúžasnější je okolnost, ze mravenci nejen spolu vybojovájí souboje, nýbrž i vedou pravidelné války, a že tak činí podle týchž strategických a taktických zásad, jež tvoří základ naší vojenské vědy.

K vedení války je třeba zbraní. Ale v tom ohledu jsou mravenci vybavení líp než ubozí lidé, kteří jsou bez umělých zbraní takřka neškodní. Mravencův chitinový plášť je nejlepším štítem a mohutná kusadla jsou proň mocnou útočnou i obrannou zbraní. Kousnutí afrického mravence siafu je hrozně bolestné a nelze si představit strašnější smrt, než být za živa sežrán těmito mravenci. Jiné druhy, jako jihoameričtí ohniví mravenci nekousají, nýbrž bodají. Domorodci používají těchto mravenců při ceremoniích, jimiž se mladíci uvádějí mezi muže, protože je třeba téměř nadlidské statečnosti, dát se bodat těmito tvory a nedat najevo známek bolesti.

Jiné druhy mravenců jsou vyzbrojeny jedovými žlazami a maličkým váčkem, z něhož vystřikují jedovatou tekutinu na značnou vzdálenost. Jiní zase vylučují tuto tekutinu v podobě lepkavé pěny a běda mravenci, který jí dostane trochu do obličeje, protože paralysa a smrt jej neminou.

Mravenci někdy používají svých hrozivých zbraní proti takovým nepřátelům jako jsou ptáci, malí ssavci nebo masožravý hmyz jako pavouci nebo stonožky, ale hlavním nepřítelem mravence je mravenec, zrovna jako nejúhlavnějším nepřítelém člověka je zase člověk.

Mravenci je obyvatel jiného mraveniště cizincem a všechno cizí je mravenci nepřítelem, což vysvětluje časté boje mezi nimi. Podobné poměry asi panovaly ve starém Řecku když jedno město tam válčilo s druhým, ačkoli všechna obývali Řekové.

Pohostinství je neznámo v mravenčím světě, kde není hostů, nýbrž jen vetřelců. Čichový smysl, který je u tohoto hmyzu vysoce vyvinut, hraje hlavní úlohu při vzájemném poznávání. Každá mravenčí kolonie má svůj osobitý pach, jímž je cítit každý její člen a každý druh mravenců páchne docela jinak než ostátní. Fakt, že mravenčí přátelství a nepřátelství závisí v první řadě na vůni, bylo dokázáno četnými pokusy.

Když mravenec spatří nepřítele v bezprostřední blízkost mraveniště, pustí se do boje, ale způsob vedení války je u každého druhu jiný. Jsou-li hlavní zbraní mravence kusadla, vždycky se pokuší uchopit nepřítele za některou část těla a ukousnout mu ji. Jeden švýcarský přírodovědec pěkně popisuje takový boj:

Umístil tři lesní mravence na hromádku hliny pod skleněný zvon a vedle nich stejný počet mravenců lučních asi stejné velikosti. Lesní mravenci se postavili vedle sebe do bojového šiku zatím co druzí oblehli jejich hromádku hliny, sledujíce každý pohyb nepřítele a hrozivě rozevírajíce a svírajíce kusadla. Občas se pokoušeli lesní mravence vytlačit z jejich strategického postavení, zatím co ti se postavili houževnatě na odpor, hrozíce svými kusadly a po krátkém boji se vracejíce na svoji posici. Tento způsob boje chvíli pokračoval, až to konečně obě strany omrzelo a pustili se do sebe, ukusujíce si nohy, tykadla a do konce i kus zadku. A celý ten boj se odehrával jen kusadly.

(Pokračování příště.)

Odpověď na výzvu redakčního kroužku kalendáře „Vol. Čechů."

Navazujíc na provolání redakčního kroužku, uveřejněné v „Hl Vol." v záležitosti kalendáře „Vol. Čechů" na rok 1938., své úvahy shrnuji takto:

I. Nejednou již bylo znamenáno, že jsme tím mostem, co má loučiti oba bratrské národy, proto v zájmu našem nutno věděti vše důležité, co se děje v životě Polska a ČSR, proto v kalendáři měly by býti umístěny články o vynikajících osobach, co v tomto roce dokonaly svou pozemskou pouť: Kar. Szymanowski, R. Tyršová,

Besídka.

Zdeněk Filipinský:

Jak se slavíla Smrtná neděle.

V době předvelikonoční babička ráda vzpomíná, jak v dětství slavivali u nich na vesnici Smrtnou neděli. Milé ty zvyky v našem kraji již zcela vymizely a proto rádi a pozorně nasloucháme jejímu vypravování. Jak jarní větříček vysušil blátivé cesty a na jívách vypučely kočičky, už se děvčata cestou ze školy radila, jak půjdou topit „smrtku". Bylo rozhodnuto, co která donese. V sobotu před Smrtnou nedělí nastaly přípravy. K sousedům do „výměnku" sbehla se děvčata a každé něco doneslo, — tyč, trochu slámy a hadry, kousek staré záclony, jehly a přadénko nití, břečtan na ozdobu. Když byla „smrtka" ušita, vycpána slamou a hadry, namalovalo se ji dřevem v inkoustě namočeným oči, nos a ústa. nasadila ji na tyčku, ověnčila břečtanem a uschovala do komory. — Děvčata se smluvila, že zítra po obědě sejdou se na návsi. — Jak nazítří hoši spatřili, že děvčata se řadí k průvodu, samozřejmě se k nim také přidali. Jak vykročili, děvčata zanotovala:

Smrtolenko bílá,
kdes tak dlouho byla?
U studánky, u vody,
ruce, nohy myla,
Čím's je utírala?
Šátečkem, lístečkem
pěkně zeleným.

Pak zpívala dále:

Smrtná neděla,
kam's klíče poděla?
Dala jsem je, dala
svatému Jiří.
Svatý Jiří vstává,
zem odemýkává,
aby tráva rostla,
všelijaké kvítí.

Dospělí ohlíželi se s úsměvem po mládeži. Průvod došel k potoku, a smrtka byla vhozena do vody. — Už hoši pozdvihují opentlený stromeček — májíček — který v lese uřízli a vyzdobili. — Papírové fábory vesele se třepetají ve výši a děti řadi se k zpáteční cestě: Radují se, že přišlo jaro, výskají, skáčí, smějí se a radost svou vyjadřují písničkou:

Májíčku zelený,
naše potěšení!
Jaro nám nastává,
sílu nám dává,
májíčku zelený.

Dvě indiánské báje.

I.

Legenda o čertově jezeru.

Minnewaukan jest původní indiánskě jméno čertova jezera (Devils Lake) a znamená tajemnou vodu. Jeho jména se mu dostalo od Indiánů za války, kterou vedly mezi sebou kmeny Sioux a Chippewax. Kmen Sioux byl jednou rozložen táborem na východním a jižním břehu Čertova jezera. Dověděl se, že Chippewaxové rozbili svůj tábor u Želvího pohoří.

J. Vraný — opravdový přítel národa polského a nejlepší český kritik X. Šalda.

II. Dobře by bylo v konci kalendáře umístiti r ční politický přehled v životě evr pských států s věnováním zvláštní pozornosti Polsku a ČSR.

III. Také nešk dilo by obstarati nové podobizny do kalendáře. Prohlížeje všecky vydané publikace ohledně Volyně, nutno stvrditi, že většina umístěných fotografií jest ste ná. A přece víme ze zkušenosti, že vzbuditi náležitý zájem m oho znamená. Upoutá-li nás něco, tomu věnujeme větší pozornost a chceme být majitelem označeného, proto by bylo na místě, aby každé naše středisko zaslalo do Ústředí aspoň jednu novou fotografii svého okolí. Při zasílání vybrati charakteristický snímek, zvláště snímky nových národních domů, sokoloven, družstevních domů atd. Budou-li takové snímky, zájem u našeho krajena bude probuzený a mějme naději, že kalendářů se více prodá nežli v roce 1937. Ovšem bude-li se prodávati v říjnu aneb nejpozději v listopadu; však to vyžaduje, aby každý z dopisovatelů dle možnosti v přesný čas vypomohl redakčnímu kroužku.

IV. Velice dobré bylo oznámení Ústředí ČMŠ ohledně zaslání stručného popisu všech spolků a jejich činností (víz „Hl Vol." čísl. 13.). Ale poněvadž to provolání bylo uveřejněno v čase intensivní jarní práce, je slušná obava, že nevšecky naše střediska vyhoví té výzvě a v označený čas t. j. 1. V. t r. zašlou zmíněný materiál do Ústředí. Snad v této práci mnoho by mohli výpomoci pp. učitelé; iniciativa z jejich strany na místě mnoho by znamenala a jest oprávněná naděje, že tam kde jsou české učitelé, takový popis bude vykončen a v termině do Ústředí zaslán. Hůře v osadách, kde chybí český učitel:

V. Také v kalendáři možno umístiti pár článků, ovšem nemnoho, které by kriticky probraly současný stav naši menšiny.

Bude-li správně a v čas organisována prodej kalendářů, je naděje, že se prodá slušný počet výtisků, tím samým dobré myšlenky z článků budou působit na větší počet našich krajanů a touhou naši jest mí i všichni příslušnici naší větve co nejpokročilejšími a nejuvědomělejšími.

Sirius.

Náš program a cíl.

(Dokončení ze str. 1.)

Dobrý volyňský našinec, pracovitý, myslící, mající opravdu prostředky k průměrnému živobytí, energický a inteligentní člověk s českým jazykem a českou vůlí musí svoje přednosti štědře užívati, aby nesly ovoce a užitek všem našincům dobré vůle na Volyni žijící a to nejen na poli hospodářském a materialním, ale hlavně na „národa roli dědičné". Česká mluva, český tisk na Volyni nesmí umříti, ale na věky žíti, to je náš cíl!

A tu přichází na řadu charakter jednotlivce. Charakter, který rozhoduje o našem osudu! Charakter jest uměním, vychováním, cenná ekonomie společná i osobní. Zásada přijatá v životě duševním povoluje jíti přímou cestou v před, nezdržovati se nikde na rozcestí. Všechno, co máme v sobě krásného i dobrého děkujeme vypěstovanému charakteru, který se nedá nikdy k něčemu zlákati, co by škodilo jednotlivci, rodině nebo národu. Charakterní člověk se nebojí veřejného mínění, teroru, pomluv ani lidské zloby. Dobře si je vědom, že právo jde po jeho straně. Náš tisk, pěstuje v první řadě charaktery našinců a udržeti ho je naší povinností, naším cílem.

Z Mirohoště.

Těl jed Sokol v Mirohošti pořadá dne 3 května t. r. (na druhý den prav. vel. svátků) slavnostní tělocvičnou akademii. Začátek o 20 h.

K návštěvě zve Výbor.

Kronika.

Ministr komunikace plk. I. Ulrich na Volyni.

Minulý týden několik dní zdržoval se na Volyni ministr komunikace, který převzal do vlastnictví státu železniční trať Janová Dolina—Kostopol.

Ministr zahr. záležitosti plk. J. Beck odjel do Rumunska.

Dne 22. dubna odjel do Bukureštu min. zahr. zaležitosti plk. J. Beck. Této cestě v rumunských diplomatických kruzích se přidává velký význam.

Snížení cen.

Komise pro cenovou kontrolu schválila sniževí cen na přírodní kavu a jakož i z obilí a laciných druhů čaje. Snížení bude obnášeti asi 10 proc.

Nový primátor Prahy.

Dosavadní pražský primátor dr. Karel Baxa, který stál v čele pražské obce od června 1919 vzdal se 2 dubna svého úřadu z důvodu vysokého stáří — 74 let. V době jeho úřadová-

Siouxové toužili po válečné sekeře, aby ji zamávali proti svému dávnému nepříteli. Nedbali varovného hlasu kouzelníka svého kmene ani nepříznivých znamení jež jim dávala přiroda. Vydali se přes jezero, aby vyhubili Chippewaxy, kteří se odvážili vstoupiti za lovem do jejich území.

Po celý den ženy a starci, kteří zůstali doma, hleděli napjatě po hladině jezerní, očekávajíce návratu lodí. Nejvytrvalejší ze všech byla Nadassa, krásná dcera náčelníka kmene, jejíž hoch odešel s bojovníky kmene na válečnou výpravu.

Pojednou se jí vydral z hrdla radostný výkřik. Zahlédla v rudé záplavě zapadajícího slunce zřetelné obrysy vracejících se kanoí, z jejichž přídí visely skalpy nepřátel. Ihned zavládlo radostvé nadšení v táboře a konaly se přípravy k skvělému uvítání hrdinů — když najednou z čista jasna se zvedla hrozná bouře. Celou noc zuřila vichřice. Celou noc také probděl indiánský tábor v nejistotě a úzkosti.

Když pak nastalo jitro a vyšlo slunce nad jezerem, nalezli zdrcení soukmenovci jen zbytky rozbitých lodí — vše ostatní strhla do svých hlubin tajemná voda. Tu krásná Nadassa, dříve než jí kdo mohl v tom zabrániti, přemožena bolem nad osudem svého mláde ce jménem Watha, vrhla se do jezera aby alespoň v smrti byla s ním spojena. Voda se nad ním zavřela.

Po celé dni zbylí Indiáni pěli žalostnou pohřební píseň a jejich zvuky, podobající se kvílení, se nesly po hladině jezera, přerývány srdcelomným nářkem:

„Minnewaukan, Minnewaukan."

A po dlouhá léta, kdykoliv se večerní nebe zastřelo zlověstnými mraky a vlny jezera se zvedaly v bouřném hněvu, Dakatové, hledíce se břehu, jasně viděli, jak věrná Nadassa a její milenec Watha hrdinně vzdorují rozlobenému Duchu jezera, hledajíce ztracené bojovníky.

II.

Dívka z neúrodné země.

Asi osm kilometrů od nádraží městečka Medora v Severní Dakotě lze spatřiti zázrak pověstných Bad Lands (neúrodná země), jež samy o sobě budí zájem učenců celého světa. Jsou obestřeny pestrými dějinami, zajímavými právě tak jako indiánská legenda o původu tohoto podivného území.

S úbočí vysokého pahorku vyčnívá kus sopečné skloviny, zbarvené do červena. Díváme-li se na ni se strany spatříme dokonalou podobu hlavy, obličeje a poprsí ženy. Jest velikých rozměrů a podobá se sfinze. Hoření část těla je zcela viditelná, ostatní jako by bylo zakopáno v zemi. Tento přírodní ukaz je nazýván jak Indiány, tak bělochy The Maidev of the Badlands (Dívka z neúrodné země).

Indiáni vzhlíželi vždy s hrůzou k tomuto podivnému útvaru přírodnímu, nalézajíce v něm vysvětlení oněch podivuhodných tvarů neúrodné země. Podle indiánské tradice tato dívka byla kdysi dcerou Velikého Ducha — Ducha bouřky, jehož domov byl v dálných horách. Byla z trestu pro neposlušnost z kleta a proměněra ve skelný kus skály.

ní byla sloučena pražská předměstí a z provinciálního města stalo se město téměř milionové. Podle dohody pracovního soustředěnství radničních klubů bude kandidován na primátorský úřad městský rada a předseda Ústředního sociálního ústavu města Prahy, dr. Petr Zenkl, známý sociální pracovník. Volba bude provedena22dubna. V tisku se poukazuje na to, že by bylo žádoucí, aby nastolení nového primátora bylo provedeno s historickou obřadností a aby ji provedl president republiky.

Přípravy k X. všesokolskému sletu v Praze 1938.

Cvičitelský sbor mužů ČOS rozhodl se pro společná cvičení mužů podle návrhu Fr. Pecháčka, ke kterým napsal hudební doprovod Jan Seehák. Tato prostná jsou sestavena pro cvičení v tak zvaném mezerném rozstupu, kterým se plocha cvičiště obsadí téměř dvojnásobným počtem cvičenců než při běžném t. zv. volném rozstupu, v jakém bylo dosud na sletech cvičeno. Proto bude potřebí k zaplnění plochy cvičiště na Strahově 30 tisíc cvičenců. Bude to podívaná, jaké dosud na vše sokolských sletech nebylo.

Rovněž byla vybrána již prostná pro dorost a pro žactvo nejvyššího věkového stupně. Bylo rozhodnuto, aby se žactvo zúčastnilo sletu ve třech věkových stupních a to žáci do 8 let jen z Prahy a nejbližšího okolí, žáci od 8 do 10 let ze žup v zemi České a žactvo nejstarší t. j. do 14 let z celé republiky. Žactvo nebude k účasti nuceno a cvičiti na slet pojedou jen ti, kteří se sami přihlásí.

Výstava, jež bude o sletu uspořádána, bude míti název „Sletová výstava“. Budou ji tvořiti ideová a hospodářská část. Hospodářská část bude míti tři složky: dodavatele sokolstva, sokolské bratrstvo v životě hospodářském a propagace cestovního ruchu v Československu.

Belgie odmítá fašismus.

V Bruselu konala se 11. dubna doplňovací volba do belgické sněmovny, která byla velmi příznačná pro vývoj poměrů v zemi. Proti vůdci belgických fašistů Degrellovi kandidoval sám ministerský předseda van Zeeland, vůdce belgických katolíků, pro kterého však hlasovali i liberálové, socialisté a dokonce též komunisté. Výsledek volby je pro belgickou demokracii velmi uspokojivý. Van Zeeland dostal 275 840 hlasů, či i 80 proc, všech platných hlasů, kdežto Degrelle jen 69.242 hlasy. Proti posledním volbám v květnu min. roku získala vládní koalice 10 proc. a rexisté (fašisté) ztratili 7 proc. hlasů. Belgie, průmyslová země, ukázala, že dělnictvo a liberálně smýšlející měšťanstvo, i katolické, nemá pochopení pro fašistické ideje.

Francouzský novinář, zraněný ve Španělsku, ztratil nohu.

Zvláštní zpravodaj Havasovy kanceláře ve Španělsku, André Chateau, který byl v prosinci m. r. raněn při sestřelení francouzského letadla na cestě z Madridu při čemž zahynul zpravodaj listu „Paris Soir“, Delapré, se podrobil, jak stručně sděleno, v bordeauxské nemocnici operaci. Byla mu při ní odňata pravá noha nad kolenem. Před několika dny byl redaktor Chateau vyznamenán řádem Čestné legie. Je mu 28 let.

Jednací řeč baltických států.

Vzhledem na nastávající konferenci baltických států se stala opět aktuální otázka jednací řeči při schůzích zástupců těchto států. Dlouhá léta se používalo němčiny, ale již před dvěma roky spolky pro sblížení v baltických státech začaly hledat jinou jednací řeč. Nyní se proslýchá, že byla zvolena řeč francouzská a ve zvláštních případech se použije také angličtiny.

Obrat na trzích surovin?

Jak známo, způsobila pověst zatím ničím přesně nedoložená a úředně dementovaná, že totiž Spojené státy americké zamýšlejí čeliti úvěrovému a cenovému boomu (vzestupu) zvýšením nákupní ceny zlata, ostrý obrat v dosavadní vzestupné tendenci cen surovin na světových trzích. Dementi americké vlády sice pekles cen zpomalilo, nicméně dosud je viděti, že jej nezastavilo. Z toho lze souditi, že v pozadí nové tendence cenové jistě je něco vážného. Jsou lacinější nejen kovy, na které se při sledování cen nejvíce ukazovalo, ale také pšenice, cukr a bavlna.

Oznámení.

Z Hulče.

Na všeobecnou žádost divadelní odbor Jednoty Sokol v Hulči druhý den pravoslavných elikonočních svátku opakovati bude veselou hru o 3. dějstvích: „Moje teta... Tvoje teta...“ Začátek přesně v 9. hodin. Po představení taneční zábava. O hojnou návštěvu prosí Výbor.

Dary a věnování.

SEZNAM

sbírek ve prospěch České matice školské a jejího školství obdržené od 1. do 31. března 1937.

1. Při masopustní zábavě na Stromovce ve prospěch Matice p. J. Hruškou sebráno zl. 5.—

2. O svatbě sl. M. Špačkové a p. Vl. Drbohlava v Krupě na podnět pp. A. Zajíce a V. Špačka ve prospěch Matice sebráno zl. 29.—

3. O křtinách u p. B. Zahradníka v Novostavcích na podnět učitele p.K. Křivky ve prospěch Matice sebráno zl. 8.20

4. O svatbě sl. A. Varhaníkové v Mírotíně a p. Regentíka z Hulče na podnět p B. Jelínka ve prospěch Matice sebrali pp. V. Strolený a V. Kazilovský zl. 35.02

5. O svatbě sl. V. Řehákové z Libánovky a p. P. Nazarčuka z Rovna sebráno p. V. Horou na jeho podnět ve prospěch Matice zl. 14.10

6 Na podnět žáka matiční školy v Lucku J. Proška o svatbě dědečka p. V. Vitocha a pí. F. Tamchynové v Malované sebráno ve prospěch Matice zl. 9.45

7. O svatbě sl. M. Přibylové v Malíně a p. V. Rejzka z Malované na podnět pp. J. Bešty a V. Mendlíka ve prospěch Matice sebráno zl. 24.99

8. O svatbě sl. Pelantové a p. J. Hebrycha v Buršovce na podnět pí. Hajšinkové ve prospěch Matice sebráno zl 12.—

9. Odbor ČMŠ v Hrušvici zaslal sbírku ze zábavy ve prospěch Matice v obnose zl. 15.—

10. O svatbě náčelníka Sokola br. M. Loskota se sestr. J. Hovorkovou v Hulči na podnět ženicha mezi přítomnými 20 hosty sebráno žačkou M. Hovorkovou ve prospěch Matice zl. 45 —

11. Odbor ČMŠ v Ujezdcích zaslal ve prospěch Matice z divadla zl. 12.40.

12. O pohřbu předsedy místního odboru CMŠ v Hulči p. J. Nováka ve prospěch Matice sebráno zl. 45.30 a choť zesnulého s rodinou věnují zl. 20 — úhrnem zl. 65.30

13. O svatbě sl. M. Kopecké v Novinech a p. J. Jirouta z Malovky ve prospěch Matice sebráno zl. 17.—

14. Pan V. Pospíšil z Novin ve prospěch Matice věnuje zl. 20.—

15. O svatbě sl. L. Lokvencové a p.A Ledviny v Novo Ivaničích na podnět p. B. Ledviny ve prospěch Matice sebráno zl. 30.—

16. Divadelní ochotníci v Dolince věnuji z divadla ve prospěch Matice 6.z'.

17.O svatbě sl. E. Floriánové a p. J. Novotného v Sofijevce I. na podnět p. A. Macáka ve prospěch Matice sebráno zl 14. 70

18. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 24.— a podporu studujícímu na učitelském ústavě zl. 22. úhrnem zl. 46.—

19. O svatbě sl. A. Dolečkové v Mlodavě II. a p. J. Pally z Chomoutů na podnět p. J. Pally a J. Sedláčka ve prospěch Matice sebráno zl. 11. 40

20. O křtinách u p. E. Syrovátky v Novo Krajově na podnět učitele p. P. Mundila ve prospěch Matice sebráno zl. 32 —

21. O svatbě sl. E. Lipčákové a p. B. Bačovského v Chomoutech na podnět p. S. Lipčáka ve prospěch Matice sebráno zl. 8.—

22. O svatbě sl. E. Lněničkové a p. J. Nástrahy v Sofievce I. na podnět p. A. Luckého ve prospěch Matice sebráno zl. 14 40.

23. O svatbě sl. A. Novákové a p. V. Holomička v Malíně na podnět p. V. Uhlíře ve prospěch Matice sebráno zl. 15,25

24. O svatbě sl. M. Fianderkové ve Zborově a p. V. Mišáka z Teremna na podnět p. J. Barty ve prospěch Matice sebráno zl. 4 70

25. Na křtinách u p. J. Kuchynky v Závidově ve prospěch Matice sebráno zl. 8 50

26. Při Josefovském večírku v Kněrutech na podnět dam ve prospěch Matice sebráno zl. 10,50

27. O křtinách u p. A. Jeníkovského v Mírotíně na podnět p. J. Půjmana sebráno ve prospěch Matice zl. 5 —

28. O pohřba pí. A Jedličkové v Novo-Krajově na podnět pí. P. Chomické a p. V. Zajíce na podporu nemajetných studentů sebráno zl. 23.—

29. Při Masarykové akademii v Buršovce ve prospěch Matice sebráno zl. 11,65

30. Ministerstvo W. R. i O. P. ve Varšavě uděli o Matici podporu pro 13 škol matičních ve výši zl. 1 000.—

Úhrnem obdrženo zl. 1553 56

O svatbě sl. S Jelínkové a p. A. Zajíčka v Mirotíně na podnět p. Zajíčka ve prospěch Matice sebráno zl. 23. 80. Sbírka tato došla v červnu 1936r. Jelikož nebylo Matici oznámeno co jest to za obnos, nemohl býti svého času uveřejněn.—Všem dárcům, jakož i pořádatelům, iniciatorům sbírek za zaslané obnosy co nejsrdečněji děkuje

Správa české matice školské v Polsku.

Různé zprávy.

Jak pečuje spolek „Komensky“ o zahraniční školství.

Spolek „Komenský“ byl založen v roce 19.0. Hlavní jeho starostí jest podporování zahraničního školství. Za 17. let své působnosti vydal na krajanskou péči 10,200.000 Kč.

Částka tato byla získána hlavně svépomocí a dary nejvíce mezi drobnými lidmi.

V roce 1936 věnoval na zahraniční krajanskou péči 845 600 Kč. Do Rakouská 400 tisíc Kč, Jugoslavie 250 tisíc Kč, Polska 90 tisíc Kč, a drobné tisícové částky do Německa, Holandska, Francie a Belgie. České knihy odeslal „Komenský“ téměř do celého světa. Kus pěkné úctyhodné spolkové práce.

Podle „Národa“
V. Šimůnek.

Asijské poměry!

Od Burmy Siamem do Straits Settlements, Malaje a Jávu. Každý, kdo si oblíbil rčení „asijské poměry“, měl by se sem přijít podívat.

Obyvatelstvo mnohých evropských národů jim může závidět.

Představte si jenom tu míru svobody, jíž ti lidé zde používají.

Smějí si otevřít obchod, kdy chtějí a kde chtějí. Neplatí vůbec daní, ani výdělkovou, ani z příjmů, nic, nic kromě cla na několik málo druhů a asi 3 proc. daně z převodu nemovitého majetku obci.

Mohou volně kupovat a prodávat, nemusí se starat o žádné povolení, ani dovozu, ani vývozu. Jaké chcete ještě příznivější poměry v životě? Zdravotnictví na výši, protože lidé mají na to prostředky, vojsko skoro žádné nepotřebují — vyznávat si může každý co chce, politicky, nábožensky.

Vyprávěl mi ředitel banky, že jim poslali z Afriky zlato. Přišlo v prutech a mincích — v bečkách. Když ho skládali s lodi, jedna bečka spadla a rozbila se a zlaťáky se vysypaly na molo.

Domorodci je posbírali a — vrátili do jednoho. Nežli donesli novou bečku, v níž by je mohli odvézt, nechali je zřízenci banky na molu, aniž se co ztratilo. Pak naložili bečku na kočárek a odvezli, při čemž ji jeden držel koleny, aby se obsah nerozsypal po dlažbě ulice.

Dovedete si představiti, že by se mohlo něco podobného přihoditi v Evropě, nebo v Americe, kde se musí zlato vozit pod ochranou setniny policistů s kulomety — a ještě se jim občas stane malér.

Poděkování.

Všem, kteří doprovodili na poslední cestě k odpočinku našeho zesnulého manžela a otce

Vladimíra Doležala

z Libanovky tímto upřímně děkujeme.

Zvláště děkujeme místnímu sboru dobrovolných hasičů za darovaný věnec, muzikantům, zpěváckému kroužku, o. duch. P. Tarnavskému za pronesenou řeč nad hrobem a všem, kdož jakkoliv se staral zmírnit náš bol.

Manželka a syn.

180.

nikam nechod.“

„To se vaší milosti jen zdá, prosím za prominutí, že si dovoluji odporovat, já to hned dokážu. Naučila se ve světě plno všech věcem a sotva přišla domů, již pátrala, kde by se některého mužského chytila. Začala hned s adjunktem koketovat. Ale to je pořádný člověk a odbyl ji. Jiná by se hned zastydila a aspoň nějaký čas by se něčeho takového varovala, ale ona chtěla míti stůj co stůj milovníka a když jím nebyl adjunkt, rozestřela sítě výš.“

Na poslední slovo dala důraz a významně se na hraběnku podívala, jako by ji chtěla upozorniti, aby si toho slůvka „výš“ dobře zapamatovala. Hraběnka si toho opravdu všimla. Maličko stáhla obočí a zpřísněla.

„Buď opatrna na to, co mluvíš,“ povídala varovně, „aby se ti nic zlého nestalo. Na koho narážíš?“

„Prosím za odpuštění, že snad milosti působím starosti ale nesmím mlčeti, protože již o tom ví také ponocný.“

„Tak tedy mluv, ať konečně vím, co máš za lubem,“ dorážela hraběnka zneklidněle a narovnala se v lenošce. „S kým co zahradníkova dcera začínala?“

„Je mi líto, že musím takovou zprávu dát, ale vaše milost poroučí a já jako služeb-

177.

žím se, abych do zámku propašoval adjunkta.“

„Mohl byste ho vzíti do svého pokojíku,“ pravila chtivě.

„Uhlídáme. Připravte se, hraběnka již vstala a hádám, že bude komorná brzy hotova.“

Vyběhl ven a Nina čekala. Lokaj dlouho nepřicházel a již počala zoufat, že snad se plán nepodaří, když se objevil ve dveřích. Sebevědomě se rozhlédl a spatřiv Ninu, zakýval.

„Čeká na vás, ale mám vám vyřídit, že nechce slyšeti žádných pomluv,“ povídal na chodbě. „Dalo mi to práce dost, než jsem ji přemluvil, musí vás pořádně nenávidět a když jsem povídal o nebezpečenství, zakývala hlavou a ušklíbla se. Ale na konec přece povolila. Tak jděte, potom mi to řeknete, jsem náramně zvědav.“

Sbírajíc statečnost a připravujíc si slova, kterými by své tajemství řekla, přišla Nina až ke dveřím a zaklepala. Mrzuté zavolání se ozvalo a Nina vstoupila. Hraběnka seděla ve ve svém budoáru v lenošce, oblečena v krajkový župan a s vysoka se dívala na Ninu, jež s pokorně sehnutou hlavou pošla nějaký krok ode dveří a stanula.

„Co dobrého,“ ptala se hraběnka úsečně.

„Vaše hraběcí milosti, proti cti hraběcího domu chystá se veliký úklad, na nějž

To je východ — to jsou dnešní asijské poměry.

J. A. Baťa. („Zlín.")

Největší přehrada světa,

americký Boulder-Damm, má celkem 1,835.000 konských sil, což je osmina množství síly celých Spojených států? Niagarské vodopády mají jenom 452.000 koňských sil, Wilson-Damm na Muscle Shoals jenom 250.000, přehrada na Dněpru 750 000 koňských sil.

Nejstarší časopis světa.

Časopis „King Coo", vycházející v Pekingu, je nejstarší časopis světa. Byl založen roku 911. Veškerá dosud vydaná čísla tohoto časopisu jsou uložena ve zvláštních skladištích pod dozorem čínského státu. V průběhu uplynulých 1.025 let nezměnil se valně zevnějšek listu, ani pokud se písma týče, ani jakostí papíru. Šéfredaktor listu byl vždy svou hlavou odpověden za obsah listu a následek tohoto byl, že za dobu tisíciletého trvání bylo 15 redaktorů sťato. Od roku 1910 bylo nejvyšším rozhodnutím od těchto trestů upuštěno.

CENY OBILÍ.

Záznam 17.IV. volyňské plodinové bursy.

Žito	zl. 22.—	za 100 kg
Pšenice	„ 28.—	„
Ječmen	„ 21.—	„
Oves	„ 19.—	„
Hrečka	„ 30.—	„
Proso	„ —.—	„
Řepák	„ —.—	„
Hrách	„ 28.—	„
Fasole	„ 34.—	„
Mák	„ 78.—	„
Jetel	„ 95.—	„

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 16 dubna 1937.

V uplynulém týdnu byla situace na žateckém trhu chmelném nezměněná. Při klidné tendenci činil celkový týdenní obrat opětně jen as 100 centů. Hledány hlavně levné druhy za ceny kol 600. — až 700. — Kč a pak za pri ma zboží bylo placeno 1.050. — Kč. kupova o se většinou pro export. Ceny v tomto týdnu opětně oslabily a pohybují se v rámci

Kč 575. — až 1 050. — za 50 kg.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala do dnes 71.898 žoků v čisté váze 166 045 cel. centů á 50 kg žateckého chmele lonské sklizně.

V pracech ve chmelnicích se dále pokračuje. Částečně byly již tyto práce skončeny, částečně budou v příštím týdnu dodělány. Podle všech známek chmel dobře přezimoval a sáď je zdrávu.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Hospodářský zpravodaj.

Hubení plevelů.

Plevelem rozumíme každou rostlinu, vyskytující se mezi zasetou kulturní plodinou proti vůli pěstitele. Škodí tím, že odnímá půdě živiny, vláhu, zabírá místo, které by mohlo býti využito kulturní plodinou, jejíž sklizeň snižuje často velmi podstatně. Plevele rychle roštou a odnímají proto půdě více živin než kulturní plodina (dusíku 2krát, fosforu 3krát, vápná 4krát více). Zhušťování porostu trpí kulturní rostlina nedostatkem světla, což má za následek špatný, zpomalený její vývoj. Silně zaplevelené obilí lehce poléhá, poněvadž z nedostatku světla kolénka jeho jsou delší a slabší. Plevel znesnadňuje mimo to i sklizeň plodiny, kterou často silně znhodnocuje (len) a přimísením plevelových semen do zrní zmenšuje se jeho obchodní cena, což je zejména povážlivé u seťového materiálu (osivo „uznané" smí míti jen určitou, malou příměs plevelových semen). Některé druhy plevelů působí v píci jedovatě, jiné jsou pak velmi nebezpečným přecho-

jsem náhodou přišla. Přes to, že milostivá paní hraběnka ráčila se na mne rozhněvati a mně výpověď dáti, jsem pamětliva dobrodiní, kterých se mi zde dostalo a chci milostivou paní hraběnku varovati."

„Dala jsem ti výpověď, protože ses hanebně chovala a ze zámku dělala hostinec. Měla ses stydět a pamatovat na má dobrodiní dřív."

„Dnes to již vím, dnes bych hrozně ráda vše napravila, ale nedoufám v milosrdenství paní hraběnky. Chovala jsem se rozpustile, ale to zavinila přílišná dobrota milostivé velitelky."

„Nu tak, konečně to poznáváš, když již jest pozdě. Přišla-li jsi mě udobřit, marně se namáháš. I kdybych chtěla, nemohu výpověť odvolati, protože i pan hrabě i baron Artur jsou rozezleni. Jdi napřed udobřit ty."

Nina na okamžik se zamlčela a chvatně uvažovala. Nebylo by snad lépe jíti a zkusiti štěstí u těch dvou aniž by co ví prozrazovala? Ale co řekne hraběnce, až se bude ptát, jaké to nebezpečenství hrozí hraběcímu domu? Naposled by Milada mohla ze všeho se dostati a potom by najisto se ze zámku stěhovala.

„Bojím se pana hraběte a zvláště pana barona Artura," řekla po chvíli s povzdechem. „Pan baron je velmi hodný pán, ale je proti mně popuzen, cizí nesvědomití lidé mně u něho pomluvili, aby sami se domohli jeho přízně."

Nemluv takové hlouposti, baron Artur nikoho si nevšímá," odbyla ji hraběnka.

„Všímá," tvrdila Nina a významně se pousmála. „Já vím, že nejvíc proti mně popuzuje zahradník s dcerou a ti dobře vědí, proč to dělají."

„Nepomlouvej, když nemáš důkazů!"

„Mám důkazy a takové, že milostivá paní hraběnka ustrne, až to všechno uslyší."

„Povídej tedy, ale pospěš si, abych mohla jíti k snídani," napomínala ji netrpělivě.

„Milostivá paní, ukáže li se, že jsem prokázala milostivé paní dobrou službu, mohu spoléhat na odpuštění?", prosila Nina zkroušeně.

„Je-li to, co mi chceš říci, tak důležité, jak povídáš, zůstaneš."

„Tisíceré díky, jsem jista, že zůstanu. Věc se má takto. Jak milostivá paní hraběnka ví, měla jsem známost s adjunktem. Je to hodný hoch, má mě rád a já jej taky." Klopila oči a stydlivě počala si hráti se zástěrou. „Snad by si mě byl vzal, ale lidé mi ho nepřáli a dělali o nás klepy. Nejvíc mi to nepřála zahradníkova dcera."

„Kterak to? Vždyť není dávno doma a

vatelem a šiřitelem chorob a škůdců rostlin. Na př. nádorovitosti kořenů, vyvolanou parasitickou houbou hlenkou, trpí nejen kapustovitá zelenina, ale i křížokvěté plevele (ohnice, hořčice, pastuší tobolka atd.), na jichž kořenech se hlenka přechovává v době, kdy pozemek není osázen košťálovitou zeleninou. Četné druhy rzí, vyskytující se pravidelně na obilovinách, ovocných stromech a j., potřebují ku svému vývoji dva druhy rostlin, obilovinu a některý plevel a p. Pýr je přechovatelem zelenušky, bejlomorky, hrbáče osenního; bzenky ječmenné a j. Hluboce kořenící plevel ucpává i drenážní trubky.

Plevele můžeme děliti různě podle hlediska, z něhož je pozorujeme. Pro hubení jich je nejdůležitější rozdělení na plevele jednoleté, které v jednom roce klíčí, kvetou, tvoří semena a odumírají, dvouleté, vytvářející semena teprve v druhém roce a vytrvalé, jichž vegetační doba trvá několik let, a množí se nejen semeny, ale i pupeny na jich podzemních částech. Některé druhy plevelů rostou na všech půdách, jiné převážně na těžkých nebo lehkých, vápenitých atd. půdách, čehož lze použíti k jich hubení, dáme-li osivo a hnůj ze slámy z obilí z půd těžkých na pole s půdou lehkou a opačně, čímž plevel, osivem přinešený, v nevhodných pro svůj vývoj podmínkách, zakrňuje.

Jednotlivé plevele jsou ukazovatelem různých vlastností půdy. Tak ohnice roste na hubených, kyselých půdách, hořčice na půdách alkalických. Šťovík menší na půdách výslovně kyselých, kdežto bolševník ukazuje na přebytek dusíku (kde se močůvka na pole přímo vylévá a ne stejnoměrně rostřikuje). Mech značí vždy nedostatek živin a nadbytek vláhy (1 kg mechu poutá 10 l vody, takže půda kolem mechu trpí často suchem). Podběl a devětsil roste tam, kde je vysoká hladina spodní vody (odvodnit, případně kůlem-problubnikem prorazit vrchní nepropustnou, často dosti tenkou vrstvu, aby voda mohla odtéci do prupustné spodiny), Kopretina, chrpa, maceška rostou na půdách s malým obsahem vápna; pcháč tam, kde je nedostatek fosforu a málo dusíku; podobně i metlice ukazuje nedostatek fosforu v půdě. Přirozeně, odstraníme-li nedostatek té které živiny a p., odstraníme-li vhodné podmínky pro vývoj dotyčného plevele, který pak zakrňuje.

Hlavním zdrojem zaplevelení polí je nečisté osivo. Čistěme proto dobře osivo při mlácení i před setím. Pak hnojem, kompostem a krmivem dostává se plevel na pole. Nédávejme proto do hnoje a kompostu odpadky při mlácení., smetky ze stodol a p., které se smějí zkrmovati jen nejlépe spařené nebo aspoň rozšrotované; v tom smyslu zvláště nebezpečné jsou spodky ouhrabkových hromad!

Při sklizni přimontujme k žacím strojům zrnolap, v němž se zachytí semena plevele i vydrolená zrna obiloviny. Po sklizni strnisko ihned mělce podmítneme (za kosou pluh), zvláčíme a uválíme, aby v půdě obsažená semena plevele vzešla ještě před podzimní orbou, kterou se plevel zničí. Semena plevelů klíčí dříve než obilí (již při 1 stup. C); na jaře posečkejme proto pokud možno se setím, pokud nevzejde plevel, který se zničí vláčením, nebo s výhodou současného urovnání pole smykováním. Ostatně jařiny nemají se pěstovati na silně zaplevelených pozemcích. Po vzejití obilí hubí se plevel vytrháváním (řada plevelů jsou cenné, dobře prodejné drogy), okopáváním, plevečkováním, případně i vláčením, při čemž však nutno včas pamatovati na větší výsev obilí.

Jednoleté plevele vyhubíme snadno (teoreticky ovšem): zabráníme, aby vytvořily semena, jimiž se jedině přechovávají do příštího roku.

Vytrvalé plevele, množící se nejen semeny, ale i podzemními svými částmi (oddenky), lze nesnadno vyhubiti. Proti nim bojujeme odvodněním pozemku, častým obděláváním, hlubokou orbou, hustou sedbou (vojtěška), která je sice přímo neudusí, ale přece jen značně omezí jejich vzrůst, ručním vypichováním, dokud obilí je nízké, a vůbec všemi opatřeními, jimiž plevele vysilujeme a omezujeme tak jejich vývoj a tím i škody, které způsobují. Opět jen trpělivě a vytrvale prováděné hubení má naději na plný úspěch.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłow na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskarna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.